

לְסִטְרָא מְעַרְבַּ עֲשֶׂרָה. לְסִטְרָא צְפוֹן עֲשֶׂרָה. לְסִטְרָא דְרוֹם עֲשֶׂרָה. עֲשֶׂר סְפִירֵין לְכָל סִטְרָא. וְאַלְיֵין אֵינוֹן אַרְבַּעִין אַתְוּוֹן, דְּקַיִימִין בְּרִזָּא דְבְּרֵאשִׁית לְתַתָּא, בְּרִזָּא דְשָׁמַא קַדִּישָׁא, וְתַרִּין אֲזַנִּין לְאַחְדָא בְּיַמִּינָא וְשָׁמַאלָא. וְכִלְהוּ קַיִימִין בְּרִזָּא דְה"א.

הַשְׁתָּא אֲשַׁתְּכַח דְה"א דָא, בְּכָל אֵינוֹן רִזִּין עֵילְאִין: בְּהַהוּא רְתִיכָא קַדִּישָׁא. בְּאֵינוֹן תְּרִיסַר. בְּרִזָּא דְעֲשֶׂר סְפִירֵין. בְּרִזָּא דְמ"ב אַתְוּוֹן מְחַקְקוֹן דְּבִשְׁמַא קַדִּישָׁא. כִּלְא אַתְּלִיל בְּהַאי דְיוֹקְנָא דְה"א.

וְכִלְהוּ קַיִימִי בְּאַלְכֶסוֹנָא, בְּרִזָּא דְנִקְוֹדָה דְקַיִימָא בְּאַמְצַעִיתָא, דְאַכְרַע לְכִלְהוּ בְּאוֹרַח מִישֶׁר, סִטְרָא דָא בְּסִטְרָא דָא, וְכֵן לְאַרְבַּע סִטְרִין, כִּלְהוּ קַיִימִי בְּמַתְקָלָא, תְּקָלָא דְקַיִימָא לְאַתְקָנָא כִּלְא.

בְּרִזָּא דָא, אַתְּבְּרִיאוּ וְאַתְתְּקִנוּ כָּל הַיְי תַתָּאי. וְעַל דָּא כְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ. נַעֲשֶׂה, וַדַּאי אִיהוּ ה"א, וְכָל הַיְי דְקַיִימִין לְתַתָּא, וְאַתְאַחֲדוּ בְּהַ, בְּדִיוֹקְנָה מִמֶּשׁ. כְּמָא דְאִיקְרִי ה'. בַּר מַה דְאִיתַּי חֲדָא לְעֵילָא, בְּמַה דְלֹא אַתְחַזִּי כִּלְל בְּדִיוֹקְנָהּ, וְלֹא אִיתְרַשִׁים בְּהַ לְאַיתְחַזְּזָה.

כַּד אַקְרִי ה"א, אֲזַדְמַנַּת בְּכָל הַיְי רִזִּין. אִיהוּ כִּלְא, בְּגִין דָּא קַיִימָא הַאי נִקְוֹדָה גּוֹ אַמְצַעִיתָא, בְּגִין דְאַתְאַחֲדַת בְּכוּלָא, אֲלִין דְלְסִטְרָא מְזַרְחָא, אַתְאַחֲדִין בְּהַ, וְאִיהוּ עַמְהוּן.

(אליו דלסטר דרום אתאחידת בה, ואיהו עמהון. אליו דלסטר צפון, אתאחידת עמהון ואיהו עמהון) וּבְגִין כֵּן אִיהִי בְּכִלְא, וְכִלְא בְּהַ, וְכִלְא ה"א. וְעַל דָּא כְּתִיב, נַעֲשֶׂה אָדָם, וְכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, כִּלְא אִיהוּ בְּרִזָּא עֵילְאָה פְּדָקָא חַזִּי.

וְכַד הַיְי רִזִּין, וְכַל רִזִּין עֵילְאִין, כִּלְהוּ

לְצַד מְזַרְחָא עֲשֶׂרָה, לְצַד מְעַרְבַּ עֲשֶׂרָה, לְצַד עֲשֶׂרָה, לְצַד צְפוֹן עֲשֶׂרָה, לְצַד דְרוֹם עֲשֶׂרָה, עֲשֶׂר סְפִירֹת לְכָל צַד, וְאַלוּ הֵם מ' אוֹתִיּוֹת שְׁעוֹמְדוֹת בְּסוּד שֶׁל בְּרֵאשִׁית לְמַטָּה, בְּסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְשְׁתֵּי אֲזַנִּים הֵן לְאַחוּז בְּיַמִּין וְשָׁמַאל, וְכִלְמַם עוֹמְדִים בְּסוּד שֶׁל ה"א.

עַבְשׁוּ נִמְצָא שְׁהַה"א הַזֶּה בְּכָל אוֹתָם סוּדוֹת עֵלְיוֹנִים: בְּאוֹתָהּ הַמְרַכְבֶּה הַקְּדוֹשָׁה, בְּאוֹתָם שְׁנַיִם עֲשֶׂר, בְּסוּד עֲשֶׂר סְפִירֹת, בְּסוּד שֶׁל אַרְבַּעִים וְשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת הַמְחַקְקוֹת שְׁבַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. הַכֹּל נִכְלָל בְּדִיוֹקְנָן הַזֶּה שֶׁל ה"א.

וְכַלְמַם עוֹמְדִים בְּאַלְכֶסוֹן, בְּסוּד הַנִּקְוֹדָה שְׁעוֹמְדַת בְּאַמְצַע, שְׁמַכְרִיעָה אֶת כָּלָם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, הַצַּד הַזֶּה בְּצַד הַזֶּה, וְכֵן לְד' צְדָדִים, כָּלָם עוֹמְדִים בְּמַשְׁקָל, הַמְשַׁקָּל שְׁעוֹמֵד לְהַתְקִין הַכֹּל.

בְּסוּד הַזֶּה נִבְרְאוּ וְנִתְתַקְּנוּ כָּל הַתְּחַתּוֹנִים הַלְלוּ, וְעַל זֶה כְּתוּב (בראשית א כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ. נַעֲשֶׂה, וַדַּאי שֶׁהוּא ה"א, וְכָל אֱלֹהִים שְׁעוֹמְדִים לְמַטָּה וְנִאֲחֲזוּ בְּהַ, בְּדַמוֹתָהּ מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁנִקְרֵאתָ ה', פְּרַט לְמַה שֵׁיִשׁ אַחַד לְמַעַלָּה בְּמַה שֶׁלֹּא נִרְאָה כִּלְל בְּדִיוֹקְנָהּ, וְלֹא נִרְשַׁם בְּהַ לְהִרְאוֹת.

בְּשִׁנְקֵרְאֵת ה"א, מְזַדְמַנַּת בְּכָל הַסּוּדוֹת הַלְלוּ. הוּא הַכֹּל, מִשׁוּם זֶה עוֹמְדַת הַנִּקְוֹדָה הַזֶּה בְּתוֹךְ הָאֲמְצַע, מִשׁוּם שְׁנִאֲחֲזָה בְּכָל אֵלוּ שֶׁלְצַד מְזַרְחָא נִאֲחֲזִים בְּהַ, וְהִיא עַמְהוּם. (אלו שלצד דרום נאחזות בה, והיא עמהם. אלו שלצד צפון נאחזות עמם, והיא עמהם). וּמִשׁוּם כֵּן הִיא בְּכָל, וְהַכֹּל בְּהַ, וְהַכֹּל ה"א. וְעַל זֶה כְּתוּב נַעֲשֶׂה אָדָם, וְכְתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, הַכֹּל הוּא בְּסוּד עֵלְיוֹן כְּרֵאוּי.

וְכַד הַסּוּדוֹת הַלְלוּ וְכָל הַסּוּדוֹת

העליונים כלם נודעים באותיות הללו ונרשמו באותה האות ממש, שיתיחד השם הקדוש כראוי, והכל סוד עליון בשם הקדוש. עד כאן נרמזה החכמה העליונה בסוד האות ה"א, האחרונה שלארבע האותיות. אשרי חלקו של מי שנכנס ויצא, ויודע את דרכי הקדוש ברוך הוא להכנס ללא בוששה לעולם הבא. הסוד של האות ו"ו המרכבה הקדושה העליונה שעומדת בקיום שלם, זה נחלק לשתי אותיות, שהן שתי ווי"ם ו"ו, זה כמו זה, והם שנים עשר סודות עליונים.

הו"ו העליונה הזו היא עומדת עם חמשת העמודים העליונים, שעומדת עליהם האות ה"א העליונה, והו"ו הזו, אף על גב שהיא שש, והסוד של שש, היא חמש, והסוד של חמש, והכל הוא כראוי.

הראשית בצד הימין, סוד האור הראשון הנה עומד על מרכבה אחת, שהיא שלש שלש, ולא ארבע. ואף על גב שאין מרכבה אלא בארבע, הכל כאן בסוד בשלש שלש. כמו שהאותיות הולכות בשם הקדוש, ומשום כך הכל הולך בשלש שלש.

האות ה"א שאמרת היא הרביעית באותיות, ומשום כך המרכבה שלה היא בארבע, ואף על גב שהיא בארבע, היא בשלש שלש, והכל הולך בדרך ישר לעלות זה כמו זה, להיות אחד. המרכבה שלצד דרום, שהיא ימין, (אותה מרכבה) בשלשה שיוצאת מתוך המאור, כשעולה הרוח שנושבת בי"ב רוחות, שמעלים ריח, ולא מעלים כלולה בשלשה גונים, מאירה באור שנשאב בתוכה, אחד לזה

אשתמודען בהני אתון, ואתרשימו בהוא את ממש, לאתיחדא שמא קדישא פדקא יאות. וכלא רזא עילאה בשמא קדישא. עד הכא איתרמינת חכמה עילאה, ברזא דאת ה"א בתראה דאתון ארבע. זפאה חולקיה מאן דעאל ונפק, וידע אורחוי דקודשא בריך הוא למיעל בלא כיסופא לעלמא דאתי.

רזא דאת ו"ו רתיכא קדישא עילאה, דקיימא בקיומא שלים האי אתפלג לתרין אתון, דאינון תרין ווי"ן ו"ו, דא פגוונא דדא, ואינון תריסר רזין עילאין.

האי ו"ו עילאה, איהו קיימא בחמש סמכין עילאין, דקיימא עליהו את ה"א עילאה. והאי ו"ו, אף על גב דאיהו שית, ורזא דשית, איהו חמש, ורזא דחמש, וכלא איהו פדקא חזי.

שירותא בסטרא דימינא, רזא דנהורא קדמאה דא, קיימא על רתיכא חדא, דאיהו תלת תלת, ולא ארבע. ואף על גב דלית רתיכא אלא בארבע, כלא הכא ברזא בתלת תלת. כמה דאתון אזלין בשמא קדישא. ובגין כך כלא אזלא בתלת תלת.

את ה"א דקאמרת, איהי רביעתא דאתון. ובגין כך רתיכא דילה איהי בארבע. ואף על גב דאיהי בארבע, איהי בתלת תלת. וכלא אזלא בארז מישר, לסלקא דא פגוונא דדא, למהוי חד.

רתיכא דלסטר דרום, דאיהו ימינא, (הוא רתיכא) בתלתא די נפקא מגו בוצינא. פד סלקא רוחא דנשיב בתריסר רוחין, דבוסמין דסלקין ריחין, ולא סלקין, כליל בתלת גוונין, נהיר בנהירו, ואישתאב בגווה. חד להיט באשא, וחד להיט במיא, וחד להיט פרוחא.

באש, ואחד לוחט במים, ואחד לוחט ברוח, וזה התפרש, והם שלש.

הרוח הזו, כאשר נפרדת ונהיית שלשה גונים, אלו אינם אש, ואינם מים, ואינם רוח, אלא הרוח הזו כשנפרדת, כל אחד ואחד מאיר ולוחט ונותן תקף למקום שעליו, ואחר כך נעשה סמך תחתיו.

גון אחד מתלהט, ומחזיקה בו האש שנכללת בצד הימין הזה. גון אחר מתלהט, ומתחזק בו המים שנכללו בימין. גון אחר מתלהט, ומחזיקה בו הרוח שנכללת בצד הימין הזה, ושלישת הגונים הללו הם מרפכה אחת לצד הימין בסוד האות ה. ואלו הם כנויים שיש בקדוש ברוך הוא, בסוד של אותם השמות שנקרא בהם, ועל זה שמו של הקדוש ברוך הוא נקרא בכמה שמות, וכלם נכללים בכל סוד וסוד מן הצדדים העליונים הללו, שהם שמות שלא נמחקים. הצד הזה שהוא ימין נקרא אל. המרפכה שלו נקראת גדול בכלל. כשנפרדת המרפכה הזו של אלו, הם שלשה גונים, כך נקראים השמות הללו: גדול, חסין, קדוש. אלו הם המרפכה לימין שנקרא אל, הסוד העליון מאותם עשרת השמות, כמו שבארנו.

שלישת הגונים הללו, שהם מרפכה לצד ימין, לוחטים ומאירים למטה, וכל גון וגון משלישת אלה נפרד לשני אחרים לכל צד, עד שנכנסו בחשבון שלשה שלשה שלש, והם תשעה.

והימין הזה שרוכב עליהם משלים לעשרה. אף גם כל אלו נקראות ספירות עליונות וקטנות, וכלם מדותיו של הקדוש ברוך הוא.

שנים שיצאו מתוך גון אחד שהחזיקו בו המים, אחד נקרא רחום, ואחד נקרא חנון, אלו הם מאותו הגון שהחזיק במים. שנים שיצאו מאותו גון שהחזיקה בו האש, אחד נקרא ארף אפים,

והאי אתפרש, והוי (דף ה ע"א) תלת. האי רוחא, פד אתפרש והוי תלת גוונים, אלין לאו אינון אשא, ולא אינון מיא, ולא אינון רוחא, אלא האי רוחא פד אתפרש, כל חד וחד נהיר ולהיט ויהיב תוקפא לאתר דעליה, ולבתר אתעביד סמך תחותיה.

גוונא חד אתלהיט, ואתקף ביה אשא, דאתפליל בהאי סטרא דימינא. גוונא אחרא אתלהיט, ואתקף ביה מיא, דאתפליל בימינא. גוונא אחרא אתלהיט, ואתקף ביה רוחא, דאתפליל בהאי סטרא דימינא. ואלין תלת גוונים אינון רתיכא חדא לסטר ימינא, ברזא דאת ה.

ואלין אינון פינויין, דאית ביה בקודשא בריך הוא, ברזא דינון שמהן דאיקרי בהו. ועל דא שמא דקודשא בריך הוא איקרי בכמה שמהן, וכלהו אתפלילן בכל רזא ורזא מאלין סטרין עילאין, דאינון שמהן דלא נמחקין. סטר דא דאיהו ימינא, איקרי אל. רתיכא דיליה איקרי גדול בכללא. פד אתפרשא האי רתיכא דאלין, אינון תלת גוונים, הכי אינון שמהן איקרון: גדול, חסין, קדוש. הני אינון רתיכא לימינא, דאיקרי אל, רזא עילאה מאינון שמהן עשרה. כמה דאוקימינא.

הני תלת גוונים, דאינון רתיכא לסטר ימינא, להטין ונהרין לתתא (נ"א ל"ג לתתא). וכל גוון וגוון מהני תלתא, אתפרש לתרין אתרנין לכל

והימין הזה שרוכב עליהם משלים לעשרה. אף גם כל אלו נקראות ספירות עליונות וקטנות, וכלם מדותיו של הקדוש ברוך הוא.

שנים שיצאו מתוך גון אחד שהחזיקו בו המים, אחד נקרא רחום, ואחד נקרא חנון, אלו הם מאותו הגון שהחזיק במים. שנים שיצאו מאותו גון שהחזיקה בו האש, אחד נקרא ארף אפים,

ואחד נקרא רב חסד. אלו הם מאותו גוון שהחזיקה בו האש. השנים שיצאו מאותו גוון שהחזיקה בו הרוח, אחד נקרא חסיד, אחד נקרא סולח. ובסוד ספרו של חנוך זה נקרא טוב, וזה נקרא ישר, וסימנך (תהלים כהח) טוב וישר ה'.

ומארו נפרדים האורות למטה, וכלם מרפכות אלו לאלו, וכלם פנויים בחוץ, אבל לא נדבקים באלו כלפי מעלה, וכלם כלולים בצד הימין, וכלם אחד אל הצד הזה, והכל בסוד האות ו"ו.

הראשית בצד השמאל, הסוד של חשכה, שמתפשטת בחשכה למטה, עד שנברא ממנו גיהנם, מלהט מאותה החשכה של אש חזקה, אדמה, שחורה, וכאן מלהטים שביבים חזקים ששופעים ונמשכים למטה, וכלם מתוך החשכה שהיא השמאל, לצד הזה.

רק אור אחד העולה מתוך מדינת המדה מאיר לצד (שמאיר מצד) הימין, ומאותו האור מאיר לחשכה, ומגיעים אל אותה אש אורות, וקרבים אל אותה האש, אל אותו הימין, ומאיר ממנו.

אוי מתפשטת ומאירה מתוך המאור רוח אחרת, שמאירה, מלהטת, זו מתפשטת להיות מרפכה לאותו צד השמאל, מתפשטת בסוד של שלשה גונים לצד הזה שנקרא צפון, והרוח הזו אין עולה עם בשמים ולא ריח, משום שהשמאל הזה נסמך

סטר. עד דעאלו בחושבנא תלת תלת, ואינון תשע. והאי ימינא דעליהו רכיב, אשלים לעשרה. אוף נמי כל הני איקרון ספירן עילאין וזעירין, וכלהו מדות דקודשא בריה הוא.

תריין דנפקו מגו גוון חד דאתתקף ביה מיא, חד איקרי רחום, וחד איקרי חנון, אלין אינון מההוא גוון דאתתקף במיא. תריין דנפקו מההוא גוון דאתתקף ביה אשא, חד איקרי ארף אפים, וחד איקרי רב חסד. אלין אינון מההוא גוון דאתתקף ביה אשא. תריין דנפקו מההוא גוון דאתתקף ביה רוחא, חד איקרי חסיד וחד איקרי סולח. וברזא דספרא דחנוך, האי איקרי טוב, והאי איקרי ישר. וסימנך (תהלים כה ח) טוב וישר ה'.

ומארין מתפרשין נהורין לתתא. וכלהו רתיכין אלין לאלין. וכלהו פנויין לבר, אבל לא מתדבקין באלין לגבי עילא. וכלהו פלילין בסטרא דימינא. וכלהו חד לגבי האי סטרא. וכלא ברזא דאת ו"ו.

שירותא בסטרא דשמאלא, רזא דחשוכא, דמתפשטא בחשוכא לתתא, עד דאיתברי מניה גיהנם, מלהטא מההוא חשוכא דאשא תקיפא, סומקא אוכמא. והכא מלהטין שביבין תקיפין, דנגדין ואתמשכן לתתא. וכלהו מגו חשוכא דאיהו שמאלא, להאי סטרא.

בר בוצינא חד דסלקא מגו מדידו דמשחתא נהיר לסטר (נ"א דנהיר מסטר) ימינא, ומההוא נהירו נהיר לגבי חשוכא, ומטין לגבי ההוא אשא נהורין, וקרבין לגבי ההוא אשא, לגבי ההוא ימינא, ונהיר מניה. ברין אתפשט ונהיר מגו בוצינא, רוחא אחרא דנהיר, מלהטא. הא איהו אתפשט למהוי רתיכא לההוא סטר דשמאלא. ואתפשט ברזא דתלת